

ГАЗЕТА ВЫХОДЗІЦЬ РАЗ У ТЫДЗЕНЬ — ЦАНА 30 Н. ФЭН.

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
„LA PATRIE”DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND”THE BELORUSSIAN NEWSPAPER
„THE FATHERLAND”

№ 44 (528)

Нядзеля, 6-га лістапада 1960

ГОД ВЫДАННЯ 14

Грунвальдская бітва ў савецкай інтэрпрэтацыі

«Янка сеяў, людзі жалі, а зязюля кукаўала», — гаварыў Янка Купала, навязаючы да калінянійнай палітыкі рагейскіх бальшавікоў. Яно так выглядае з савецкай інтэрпрэтацыі Грунвальдской бітвы, дзе чужыя выслака Масква хоша загрэбсыць сабе, каб потым з гэтага капітала збудаваць фундамент пад сваю славянафільскую канцепцыю, праудзізве — аргументація сучасны стаціянарнія Масквы над славянскім съветам, «Грунвальд» — гаворыць слоўнік Хрушчова ў сваім артыкуле «Да 550-годзіўдзя Грунвальдской бітвы».

Адным словам, як съцвярджаюць наўзаньні аўтары, Грунвальдская бітва на толькі была супольным высілкам Польшчы, Беларусі, Украініцы. *Расейцы*, Чэхай і Летувісаў, але перамога пад Грунвальдам была падрыхтавана супольнай плыні ў гісторыі ўсіх славянаў. Яна толькі звязвалася адным колам з супольным змаганнем славянаў супраць наезнікаў, у іхніх змаганіях за сваё «я», якое пасльей ачоліла Масква ў расейскі народ. Бітва на Чудзкім возеры (1242), Куликове поле ці бітва з Мамаем (1380), Грунвальдская бітва (1410), вызваленне Маскоўшчыны з-пад татарскага ярма (1480), а там вайна 1812 і апошні дэзве сусветная вайны быццам адзін заканамерны ланцуг. У гэтых схватках съцяг вызвалення заўсёды несла Масква ў расейскі народ.

Уздел Маскоўшчыны ў Грунвальдской бітве расейскім савецкім гісторыкамі вызначаецца ў першую чаргу тым, што яна змагла забісьцельцаў Польшчы і Вялікага Княства Літоўскага мношы. Гэты тыл яна быццам забісьпечыла на толькі бітвой з Мамаем на Куликовым полі, але ў сваіх рэальных сілай. «Толькі маючы ў тулу моцную Маскву, — заўважаюць аўтары, — Літва Польшча змаглі ў 1410 годзе кінуць супраць Ордуну ўсе свае сілы».

Зубівачы выясняюць, нечага сказаць! Тым больш, што аўтары съцвярджаюць таксама, што нааугл польска-літоўскія войска, прыняўшы ўздел у Грунвальдской бітве, налічвалі толькі... нямнога больш за 40 тысяч. Што гэтае армія была адборная, дык гэта прайда, але-ж яна далёка была ад тае вайскове сілы, якую малі выставіць і Польшча, і Вялікае Княства Літоўскага. С другога боку, вельмі непраудзімадобны зязўліце гэтае дапушчэнне, што «сіла» Маскоўшчыны наважыла Польшчу ў Вялікага Княства Літоўскага выступіць супраць Крыжацкага Ордуну. Прынамся, гэту думку адкідае пазней ход падзеяў, калі Масква, начуўшыся на сіле з дапушчэння Казіміра, з 1480 году начала з гэту ўзду штурмаваць Вялікага Княства Літоўскага, гэтае сваё «любага» суседа.

Але, як зазначаюць Караеў і Караблюк, расейскі народ прыняў і актыўны ўздел у Грунвальдской бітве ды навет наўзаньні ёйні выйгрыш. Гэта ўздел у вайске «геройческіх рускіх смоленскіх полков». Якое-ж замілаванье аўтараў ды гэтых «рускіх воінов» іх «героізму»! Схаваіць Вітаўт з усёй сваім арміям, якія, із слоў аўтараў, толькі ўзякалі з поля бітвы. Адным словам гэтыя смаленскія палкі ў іхніх герайзім, праскляніні на ўсе лады — што-ж «рускіе».

Славу трох смаленскіх палкоў, прыняўшых ўздел у Грунвальдской бітве, не можна адніць ні спліміць. Аднак іх гэта слова «рускіх воінов»?

Напомнім маленкі эпізод. Калі ў 1514 годзе маскоўская войска заняло Смаленск з дапамогай інтырыгай перабежчыка князя Міхала Глінскага (прэтэндента на вілікакняжы пасад ВЛК), дык Ма-

тка вынёсла ўсю землю ўніяцкага

Беларусі, але ўсю землю ўніяцкага

Зь дзейнасці ў жыцця Б.А.А.Т.

(Заканчэнне з 2-ой бачыны)

мікаў, зрабіць зе яе трывалы асяродак тэфі» — арганізацыяй мадзярскіх студэнтаў і інтэлектуалістах. Сабры «Гуртка Пэтрафі» — гэта пераважна пастаўшчыцы з 1956 г. Аднасна з іншымі беларускімі грамадзкімі арганізацыямі, БААТ выслала ў 1957 г. ліст да Прэзыдэнта Айзенгаўра ў справе дапушчаныя беларускіх мовы ў радыёпрограму «Голасу Амерыкі». У 1957 г. БААТ стаўшчыца сябрам Беларуска-Амерыканскай Акадэмікі Таварыства» (БААТ).

На гэтым-жа з'езідзе была створана філія Беларускага Студэнцкага Студэнцкага Фонду на Паўночную Амерыку. Заданыні гэтае філіі: 1) стагаць задоўжанасцьць быльшіх беларускіх студэнтаў у Нямеччыне, якія атрымалі ў свой час стыпэндыі ад Стыпендыяльнага Фонду. Бальшыня іх цяпер пра-жывае ў Паўночнай Амерыцы і маюць магчымасць з'вярнуць свой доўг). 2) выкарыстоць сабранных фінансаў для дапамогі беларускім студэнтам на Амерыцы.

У 1957 г. БААТ налічвае ўжо 65 сяброў. З іх 25 студыёе, 25 закончылі студы, 9 — часова перарвалі студы, і 6 — не начыналі студыяў.

Вярчучы пад увагу, што больш за паваліну сяброў БААТ закончылі студы і што ў бальшыні выпадкаў іхняна інтэлектуальная праца зводзіцца да выконвання свае прафесіі, пасля 1957 г. БААТ паставіла большы націк на культуру асьветнай дзейнасці. Гэтак ад весені 1957 г. да сяняні ў БААТ былі прачытаныя наступныя рефэраты:

30. 11. 1957 «Вышэйшая школы ў Беларусі» Др. Я. Станкевіча, 2. 3. 1958 «Выкарыстанне энергіі атому для мірных эфектаў» Ю. Станкевіча, 4. 4. 1959 «Нерасейская тэрыторыя — съярвінная база Савецкага Саюзу» Др. В. Кілея. Гэтыя рефэраты быў прачытаны на Калюбійскім універсітэце ў рамках Міжнароднай Студэнцкай Конферэнцыі супрацы расейскага імпэрыялізму, 7. 5. 1960 — «Мастацтва — паказылік культуры народу» сп-ні Г. Русак, 18. 6. 1960 — «Электронныя вылічальнія машыны» Ю. Станкевіча, 24. 9. 1960 — «З жыцця ў дзейнасці Беларускага Студэнцкага Саюзу ў Вільні» Др. С. Станкевіча.

Апрача таго БААТ заранізавала ў 1959 г. у Нью Ёрку ў Нью Брансвіку, Н. Дж., дэзве інфармацыйныя зборкі на Калюбійскім універсітэце ў рамках Міжнароднай Студэнцкай Конферэнцыі супрацы расейскага імпэрыялізму, 7. 5. 1960 — «Мастацтва — паказылік культуры народу» сп-ні Г. Русак, 18. 6. 1960 — «Электронныя вылічальнія машыны» Ю. Станкевіча, 24. 9. 1960 — «З жыцця ў дзейнасці Беларускага Студэнцкага Саюзу ў Вільні» Др. С. Станкевіча.

Апрача таго БААТ заранізавала ў 1959 г. у Нью Ёрку ў Нью Брансвіку, Н. Дж., дэзве інфармацыйныя зборкі на Калюбійскім універсітэце ў рамках Міжнароднай Студэнцкай Конферэнцыі супрацы расейскага імпэрыялізму, 7. 5. 1960 — «Мастацтва — паказылік культуры народу» сп-ні Г. Русак, 18. 6. 1960 — «Электронныя вылічальнія машыны» Ю. Станкевіча, 24. 9. 1960 — «З жыцця ў дзейнасці Беларускага Студэнцкага Саюзу ў Вільні» Др. С. Станкевіча.

На пачатку 1959 г. БААТ мела 60 сяброў, якія належылі да дзівых тэрыторыйных аздзінак: аддзелу Огра, які ахапляе сядродня-заходні ѹ заходнія ѹходнія штаты ЗША, і аддзелу Нью Ёрк, які ахапляе ўсходнія штаты.

31 сяброў студыяў; з гэтага ліку 15 на дыплом бакалаўра, 10 на дыплом ма-ністра ў 6 на дыплом доктара. З гэтага відлікае, што 27% нашых сяброў здабы-вае вышэйшыя навуковыя ступені — вельмі пашыралася з'яўлічча. Дагэтуль 19 сяброў здабыло дыплом бакалаўра, 6 — дыплом магістра ў 6 дыплом доктара.

Што датычыцца прафесій, у якіх пра-цуюць сябры БААТ, дык можна скла-закаць, што маем сваіх прадстаўнікоў амаль усіх. Маем 16 інжынераў, 8 доктараў мэдыцыны, 5 хімікаў, 3 філя-логікаў, 7 адміністратораў і эканамістах,

кау на ўсходзе. Немцы зноў зе сваёго боку стараліся перахі-трыць Вітаўту, засяляючы Жамойць сваімі каляністымі, зъяд-ноўваючу да сябе Жамойцаў лагоднай палітыкай ды нечапаньнем іхняга парадку, іхний веры.

Калі толькі Вітаўт вывёў сваю армію з Жамойці, пачаліся ізноў паўстанні. Вітаўт тады пасылаў сваіх ганцоў з загадам, каб слухаліся новых паноў. Хіба большыя прыкладаў «вернасці» Вітаўту да Крыжакоў не магло быць. І таму вялікі Майстар не знаходзіў слоў на выражэнні падзякі Вітаўту, радзіўся ў самых дробных спраўах у яго, як правіць Жамойці, а навет кляўся, што нічога на зробіць новага ў гэтым зямлі без яго рады.

І Вітаўт не адстоеў ад «любоўі» да Крыжакоў. Ён пасылае дарагі падаркі в. Майстру, коні, шубы, куніцы. Робіць гэта і вялікай княгіні. Ён паўторна загадвае Жамойці слухацца Крыжакоў, калі ў канцы 1405 г. Немцы сталі браць закладні-каў сярод жамойскага баярства ды гэтым выклікалі жамойцкі супраціў.

Нямецкія пляны «на Ўсход» і Вітаўтавае супрацьдзеяньне

Але Крыжакі на спыніліся на Жамойці. Яны працягвалі свае руکі туды, куды меціў сам Вітаўт. У Пскове, Смаленску, Ноўгарадзе закладалі свае склады, калёнії, цэрквы. Слалі свой тавар і сваіх агентаў. Да Пскова выкасалі свае прэтэнсіі на аснове запіскі кн. Андрэя Полацкага й Свірдлы, ды паклікаліся на дакумент з Рацяжа, падпісаны Вітаўтам. Лівонскі орден съпешна тут выпераджай Вітаўту ды ўспамагаў кн. Юрага Смаленскага, знайшоўшага тут прыпынішча.

Вітаўт зноў зе сваёго боку намагаўся не дапусціць ці вы-кінуць Немцаў з гэтых зямель. Ён дагаварваўся з Данскім каралём, з марскімі піратамі, з біскупам Дорпакім, каб дасягнуць свае мэты. Спрыяльны было умовай, што Крыжакі яшчэ належна не ўмацаваліся ў Жамойці, а Лівонскі орден дзейнічаў сваімі сіламі. Таму Вітаўт стараўся пасварыць яго з Крыжакамі. Разгарнуў ён і шыройшую прапаганду. Польшча, Курыя рымскія ды навет Крыжакі сталі шырыйца на заходзе Эўропы пропаганду, што Ліцьва — апора хрысціянства на Ўсходзе перад Татарамі і схізматыкамі, а Вітаўт ёсьць тым, які павінен стацца каралём усходня-славянскіх зямель.

Змаганье за Пскоў і Ноўгарад

Вітаўт ведае аб усім гэтым і таму пачынае макней стукаць

Беларускія студэнцкія выданні

Беларускія студэнцкія выданні за скіх часапісаў ці было іх вельмі мала, хэне, выйшла 7 нумароў (ад № 3 да № 11) у 1946 г. і адзін нумар у 1947 г.

Расло Беларуское Студэнцкое Згуртаванне, рос і ягоны выдавецкі ворган, які быў перайменаваны ў «Крыўікі Сьветач». У Мюнхене прыбываюць студэнты, Часапіс ня только павінічвае свой тыраж (300 да 500 экз.) і паглыбліе свой змест. З'яўляюцца беларускія выданні на аснове гісторыі, літаратуры ды артыкулы аб спраўах грамадзкіх падпільных.

Дзень 26-га лістапада 1945 г. трэба хіба сяняня прызначыць гісторычным днём, — у гэты дзень быў выдадзены Беларускі Студэнцкі Згуртаваннем у Мюнхене першы нумар «Студэнцкіх Вестак».

Эта было першое студэнцкое выданне беларускіх выданні на аснове гісторыі, літаратуры ды артыкулы аб спраўах грамадзкіх падпільных.

Беларускія студэнцкія выданні

Дзень 26-га лістапада 1945 г. трэба хіба сяняня прызначыць гісторычным днём, — у гэты день быў выдадзены Беларускі Студэнцкі Згуртаваннем у Мюнхене першы нумар «Студэнцкіх Вестак». Эта было першое студэнцкое выданне беларускіх выданні на аснове гісторыі, літаратуры ды артыкулы аб спраўах грамадзкіх падпільных.

«Студэнцкі Кліч», выдавец — Беларуское Студэнцкое Згуртаванне ў Мюнхене, выйшла 3-ы нумар часапісу за жнівень-кастрычнік 1947 г.

Першы нумар «Студэнцкага Клічу», у які быў перайменаваны «Крыўікі Сьветач», выйшаў у часы, калі БСЗ пэражывала цяжкія хвіліны.

Універсітэт УНРРА ў Мюнхене, які наведала вялікая частка сяброў арганізацыі, быў зачынены. Перад студэнтамі стаяла ня лёгкая задача паступіць у перароўненія імперскія ўніверсітэты. З другога ж, чыста нацыянальнага боку, выйшла два нумары, па 8-м балонак кожны, першы нумар выйшаў у лістападзе, а другі ў снежні 1945 г.

Гэтыя, сціплія памерам, нумары часапісу змяншчалі залікі да беларускай моладзі, калі на было іншых беларускіх падпільных наставіць у хранялічным парадку.

«Студэнцкі Весткі»; выдавец — Беларуское Студэнцкое Згуртаванне ў Мюнхене, выйшаў два нумары, па 8-м балонак кожны, першы нумар выйшаў у лістападзе, а другі ў снежні 1945 г.

Гэтыя, сціплія памерам, нумары часапісу змяншчалі залікі да беларускай моладзі, каб паступіла на студы, ды інфармацыі аб назыхных у той час магчымасцях студыяў.

Часапіс пачаў выхадзіць хутка пасля заснавання БСЗ. Часапіс гэты адліграў важную ролю ў гуртаванні беларускай студэнцкай арганізацыі ў ЗША, цікава ўспомніць важнейшыя факты аб студэнцкіх выданніх. Найлепш зрабіць гэта становішча студэнцкай моладзі да разных прайваў у нашым грамадзкім і пэ-лічным жыцці.

Сяняня адзначаючы Х-ыя ўгодкі студэнцкай арганізацыі ў ЗША, цікава ўспомніць важнейшыя факты аб студэнцкіх выданніх. Найлепш зрабіць гэта становішча студэнцкай моладзі ў хранялічным парадку.

«Студэнцкі Сьветач»; выдавец — Беларуское Студэнцкое Згуртаванне ў Мюнхене, выйшаў у часы, калі БСЗ пэражывала цяжкія хвіліны.

Універсітэт УНРРА ў Мюнхене, які наведала вялікая частка сяброў арганізацыі, быў зачынены. Перад студэнтамі стаяла ня лёгкая задача паступіць у перароўненія імперскія ўніверсітэты. З другога ж, чыста нацыянальнага боку, выйшаў два нумары, па 8-м балонак кожны, першы нумар выйшаў у лістападзе, а другі ў снежні 1945 г.

Гэтыя, сціплія памерам, нумары часапісу змяншчалі залікі да беларускай моладзі, каб паступіла на студы, ды інфармацыі аб назыхных у той час магчымасцях студыяў.

Часапіс пачаў выхадзіць хутка пасля заснавання БСЗ. Часапіс гэты адліграў важную ролю ў гуртаванні беларускай студэнцкай арганізацыі ў ЗША, цікава ўспомніць важнейшыя факты аб студэнцкіх выданніх. Найлепш зрабіць гэта становішча студэнцкай моладзі ў хранялічным парадку.

«Студэнцкі Весткі»; выдавец — Беларуское Студэнцкое Згуртаванне ў Мюнхене, выйшаў у часы, калі БСЗ пэражывала цяжкія хвіліны.

З'яўляюцца беларускія выданні на аснове гісторыі, літаратуры ды артыкулы аб спраўах грамадзкіх падпільных.

«Студэнцкі Сьветач»; выдавец — Беларуское Студэнцкое Згуртаванне ў Мюнхене, выйшаў у часы, калі БСЗ пэражывала цяжкія хвіліны.

«Студэнцкі Кліч», выдавец — Беларуское Студэнцкое Згуртаванне ў Мюнхене, выйшаў у часы, калі БСЗ пэражывала цяжкія хвіліны.

«Студэнцкі Сьветач»; выдавец — Беларуское Студэнцкое Згуртаванне ў Мюнхене, выйшаў у часы, калі БСЗ пэражывала цяжкія хвіліны.

«Студэнцкі Весткі»; выдавец — Беларуское Студэнцкое Згуртаванне ў Мюнхене, выйшаў у часы, калі БСЗ пэражывала цяжкія хвіліны.

«Студэнцкі Сьветач»; выдавец — Беларуское Студэнцкое Згуртаванне ў Мюнхене, выйшаў у часы, калі БСЗ пэражывала цяжкія хвіліны.

«Студэнцкі Весткі»; выдавец — Беларуское Студэнцкое Згуртаванне ў Мюнх

Злачынныя выбрыкі

У нашым народзе трапна кажуць: няма стада без паршывай авечкі. Гэтак ёсьці і сірод нас на эміграцыі. Знайшлася ад даўна такая авечка ды паршывіць нашае жыцьцё. Яе адгнянілі, адгнянілі, а яна сям-там урываецца ў здароўе нашае стада ды непакоіць іншых, пакідае бруд, ганбіць нашыя высокія съвятасці. Людзі кажуць, што яна ашалела, дык яе чапаць нельга. Чапаць яе нельга — гэта прауда але асьцерагчы іншых — ававязак нашай грамады. Гэтай беларускай хворай авечкай ёсьць Хмара, што выдае ў Канадзе «Беларускі Голос».

Колькі ўжо выліў ён бруду на розныя асобы, на нашыя арганізацыі, на БАПЦ з арх. арх. Сяргеем і Васілем на чале, на БНР і г. д. — дык хапіла-б угнаіць замлю пад плёні пасеў ягонага суполкодзіца Рыкага-Рыскага.

Прыходзіцца цярпець смурод ад гэтага бруду ѹ сароміца перад культурными народамі такою авечкі. Але кажуць, цярпенне таксама мае сваю меру асабіліва тады, калі гэты шалёны чалавек пасягае на нашыя нацыянальныя съвятасці, асьмашае яго ганбіць нашае нацыянальныя гімн, рэлігійна-нацыянальныя Крыжы ды ўсіх нас праваслаўных Беларусаў.

Вось прыклады. У № 73 (за верасень

Студэнцкія выданні

(Заканчэнне з 3-й бачыны)

ваць наш гістарычны назову «Крыўі», дзеялі тэктывічных меркаванняў ды каб захаваць адзінства арганізацый, мусі часовас адмовіцца ад гэтага назову.

Каб лепей зразумець прычыны перамены назову часапісу «Крыўікі Сьеветач», тэрба прыпомніць сабе тагачасныя судансіны сірод беларускай эміграцыі. Больш гарачыя прыхільнікі слова «Крыўі», «Крыўікі», хачэлі ня толькі яго папулярызаваць, але й замяніць ім поўнасцю слова «Беларус», «беларускі». Пераважная колькасць студэнцікаў младзі была супроці замены беларускага нацыянальна-рэлігійнага пачуцьцяў.

Выступаючы ў ролі маскоўскага наемніка, Хмара прабае адстаяць маскоўскім крыж — называючы яго «традыцый-

ным», «праваслаўным» крыжкам для нас Беларусаў, прамоўчаючы аб тым, што сів. Праваслаўе ў сваіх стародаўных цэнтрах — у Візантыі, Грэцыі, Палестыне, Афрыцы і многіх іншых краінах ня ведала й ня ведае маскоўская крыжа з касой крыжкалінай. Ясная реч, Масква ўвіяла сваю «традыцію» і на нашых беларускіх землях разам з усёцільнай наўсялью, а цяпер патрабуе Хмараў, Рыжых і ім падобных, якія адвакатуюць для абаронаў знаўку расейскага панявлення, калі беларуская праваслаўная паraphвія пастанавіла пазбыцца гэтай маскоўскай спадчыны. Ліст аднаго з паraphвіяў прыходзе ў Кліўлендзе, друкаваны нядына ў «Бацькаўшчыне», вымоўна давёў, што тут др. Станіслав Грынкевіч ня прычым, што ўся ініцыятыва і правядзенне прыняцца сваім нацыянальным Крыжам — была ѹ ёсьць справай самых праваслаўных прыходжанаў. Дык тут ужо ня ўдасца навет найбольш прававерным маскоўскім служкам, да якіх зали чае сібе Хмара, звібіц з праўдзівага шляху нашых людзей пострахам «вуніяцтва» ці нейкага фантастычнага папскага «прадмосцьця», «трамалапіны».

Дзеўна ѹ падазрону робіцца, калі рапатам Хмара, каторы ўвесь час высымаваў нашага архіяпіската Васіля й наўшую съвятыю БАПЦ, супрадстаўляючыя фікцыйны і самазванчай — арх. Фінкоўскага, зрабіўшы няправашым адвакатам і абаронцам так самога арх. Васіля як і БАПЦ. Ад тых «блакатаў» сцеражы нас Божа, бо завядуць нас усіх у Маскву ды прададуць з усімі нашымі нацыянальнымі съвятымі. Арх. Васіль ніколі не бараніў маскоўскага крыжа, як гэта яму прыпісвае Хмара, але лічіўся толькі з апіній наўядавальных людзей, для якіх хуткая перамена Крыжа магла бы быць незразуменне. Арх. Васіль заўсёды выказаваўся за разніцу падрыхтоўку й шырокое ўсвядамленне вернікаў у патребе беларусізациі нашай Праваслаўнай Царквы. Сталася аднак неспадзівана добра, што ініцыятыва і правядзенне акцыі — гэта ёсьць устанаўленне нашага нацыянальнага Крыжа на нова-збудаванай тымі-ж вернікамі Царкве ў Кліўлендзе

и ўжо 50 гадоў. Мэта Дня — пазнаёміць амэрыканскія грамадства з культурнымі здабыткамі іншых народоў съвятынню. У вышыя ад самых простых людзей, якія сваімі грошамі і працай збудавалі прыгожую свою праваслаўную съвятыню, аб якой марылі 10 год.

Мы думаем, што Хмара сваім новым выбрыкам ды прыпісаннем Уладыку Васілю непраўдзівай, здуманай дзеўніцай быццам Уладыку быў у вабороне маскоўскага крыжа ды выступаў супраце нашага нацыянальнага съвяты. Ефрасіні Полацкай, патронкі Беларусі — ёсьць знявагай і вялікай крыдай, прычыненай таяк нашаму архіяпіскату Васілю, як і ўсім БАПЦ. Адсюль ясна: мэта Хмараў старая: не абарона БАПЦ, але яе скампрамітаванне разам з Уладыкам — галавой БАПЦ ды яе духавенствам. То-ж Хмара выразна выдумоўвае злачынную ману аб нейкай «патайной групе БАПЦ з съвятыаром Макукеvичам», быццам прыгатаўляючым «пераварот» у краініцтве БАПЦ, а нас усіх праваслаўных Беларусаў абражаете нейкім «цікім» каталіцкай акцыі, ці тым, што трапіла «на вудачку з Ефрасінным Крыжам». Хай Хмара з сваімі авантурystымі не спадзяеца так жаданай і патрабованай Маскве «рэакцыі вернікаў» у БАПЦ ці «пераварота», бо гэтага не дачакаецца.

Зъ беларускага жыцця

НАШ УДЗЕЛ У ІНТЕРНАЦЫЯНАЛЬНЫМ ДНІ У ЛЁС АНДЖЭЛЕСЕ

Беларусы Лёс Анджеlesу прынялі праграму ўвайшлі міжнародная выстаў- ўдзел у Інтарнацыянальным Дні, які ка, канцэрт і буфет з ежай розных на- цыянальнасцяў.

Беларусы ўдзельнічалі ў выстаўцы (побач з 14-ма іншымі нацыянальнасця- цамі) і канцэрце (побач з 28-ма іншымі нацыянальнасцяў). Беларуская вы- стаўка ў канцэрце ладзіліся супольнымі сіламі Аддзелу Беларуска-Амэрыканскага Задзіночання ў Лёс Анджеlesе і групы Беларусаў, што да Аддзелу не належала.

Беларуская выстаўка складалася з ру- кадзельных мастацкіх вырабаў, як дзя- ружкі, вышыніцы беларускія народныя касцюмы, ручнікі, тканины паясы, краваты, скріпкі з саломы здабленыя беларускімі арнаментамі, лялькі ў на- цыянальныя вопратцы, вышыніцы па- душкі і іншыя речы. Над усімі экспа- нарамі вісле Пагоня, а з боку — карта Беларусі. Назоў кожнага экспанату быў пададзены ў ангельскай мове з паяс- неннямі, з якіх мясцовасці Беларусі ён паходзіць. Пры выстаўцы былі ўсь- цяжкі прысунтыя дэжуруны Беларусы, апранутыя ў нацыянальную вопратку, якія інфармавалі наведвальнікаў пра Беларусь і доля беларускага народу.

Пры гэтай нагодзе дэжуруны распа- юджвалі ў ангельскай мове брашуры, выдадзеннем Беларуска-Амэрыканскім Задзіночаннем, і Амэрыканскага Кан- грэсу пра 42-ю гадавіну абвешчання незалежнасці Беларусі. Гэтых брашу- раў было раздадзены вельмі шмат, што паказае на ўзрастаючыя здабыткамі іншых народоў съвятынню. У

вышыя ад самых простых людзей, якія сваімі грошамі і працай збудавалі прыгожую свою праваслаўную съвятыню, аб якой марылі 10 год.

Мы думаем, што Хмара сваім новым выбрыкам ды прыпісаннем Уладыку Васілю непраўдзівай, здуманай дзеўніцай быццам Уладыку быў у вабороне маскоўскага крыжа ды выступаў супраце нашага нацыянальнага съвяты. Ефрасіні Полацкай, патронкі Беларусі — ёсьць знявагай і вялікай крыдай, прычыненай таяк нашому архіяпіскату Васілю, як і ўсім БАПЦ. Адсюль ясна: мэта Хмараў старая: не абарона БАПЦ, але яе скампрамітаванне разам з Уладыкам — галавой БАПЦ ды яе духавенствам. То-ж Хмара выразна выдумоўвае злачынную ману аб нейкай «патайной групе БАПЦ з съвятыаром Макукеvичам», быццам прыгатаўляючым «пераварот» у краініцтве БАПЦ, а нас усіх праваслаўных Беларусаў абражаете нейкім «цікім» каталіцкай акцыі, ці тым, што трапіла «на вудачку з Ефрасінним Крыжам». Хай Хмара з сваімі авантурystымі не спадзяеца так жаданай і патрабованай Маскве «рэакцыі вернікаў» у БАПЦ ці «пераварота», бо гэтага не дачакаецца.

В. Вішнеўскі

Сё-тэ

(Заканчэнне з 1-ай бач.)

шчы прастага беларускага народу ў 14-16-х стагодзьдзях», — спасыцерага Васіль.

Мала каго сяньня дзівіць, хіба адно ты, што хочуць на гэтым прапагандыстамі зрабіў, што мінішчына вызначалася прымітывізмам на толькі ў сундох і пакараннях, але нааугл у жыцьці.

Адышлі як больш мэтагодным было-б, калі-б для параўнання Васільев заглянуў у мінішчыну гаспадарання сваіх «старых братоў». Калі ў Вялікім Княстве Літоўскім людзі мелі пісане права, што было адно для ўсіх і з адна-го боку службы для каранія, а з другога — для абаронцы, у маскоўшчыне таго было. Там кожны баярин і памешчык быў носьбітам права і бляспра.

А друхах не вадзіцца ѹ гаварыць. За друхах не вадзіцца ѹ гаварыць. За друхах не вадзіцца ѹ гаварыць.

Ну а цяпер, ясна, мадэрная маскоўская больш выгравіраваная як у сваіх краінках і на панівленых, так і ў мерах пакараннях. Калі ты, ня дай Божа, на партыйнага чырвонага (значыць мадэрнага) шляхціца нападзіш, атрымаеш «пукэўку» ў цялятнік, каб адбываць «срок» той мае ўласцівасць не скарачацца, а здвойніцца, аж пакуль ногі з працы й голаду выцягнеш. Вось дык і прагрэс! Ші-ж чырвона шляхціца Васільев аб гэтым ня ведае?

І знайшоўся ж то тъпкаць пальцамі на «Літоўскі Статут»!

На дніх давялося нам гартаць юбілейны ілюстратарынамі альбомом «Савецкая Беларусь». Гэта звыш трохсотчыніцаўнай аўтографамі кнігі ілюстрацыяў, пэрованай на здымках архівадзіццаў. Калі ты, ня дай Божа, на партыйнага чырвонага (значыць мадэрнага) шляхціца нападзіш, атрымаеш «пукэўку» ў цялятнік, каб адбываць «срок» той мае ўласцівасць не скарачацца, а здвойніцца, аж пакуль ногі з працы й голаду выцягнеш. Вось дык і прагрэс! Ші-ж чырвона шляхціца Васільев аб гэтым ня ведае?

Часапіс пачаў выходитці ў чэрвені 1952 г. У лютым 1957 г. выйшаў апошні, 10-ы нумар часапісу. «ВІЦІ» былі за-прауды сур'ёзным часапісам маладога пакалення. Эзматаўка часапісу была разнайшай. Часапіс здабыў прычыну ў артыкулаў з галіны «Чысьціні мовы», дык і пішуцца вершы». Былы артыкулы пра нацыянальнае адраджэнне, шмат апавяданняў на розныя тэмы, гістарычныя апавяданні.

Асаблівасцю «ВІЦІ» было тое, што ў іх было закранута шырэй пытаньне за-ходній культуры ў артыкулах пра за-ходнію літаратуру й музыку. Сумна, што сяняня студэнты ня выдаюць часапісу. Прауда, студэнты дапамагаюць выдаваць часапіс моладзі «БЕЛАРУСКАЯ МОЛАДЗЬ» (ужо выйшла 7-м нумароў), але гэта ня тое, што студэнці часапіс, бі зместы агноны дастасаваны для маладога пакалення.

В. Е.

былі злажыліся ѹ сабралі калі пяці ты- сяч дзялянку на будову беларускага царкви.

Была ахвярнасць і адданасць.

Добразычлівія ініцыятары лічылі мусіць, што ім лігва адкінуць праекту іншых арганізацый беларускіх асродкаў і што ім ім ўдаецца зрабіць тое, чаго нікому з перадавых і палітычна й гра- мадзка заавансаваных Беларусаў на эміграцыі підзеі не ўдалося зрабіць: за- дзіночніць усіх. Замік таго, каб пачынаць ад цвёрдарае асновы — хоць і малой, але духова сильнай і палітычна добрым накіраванай групой, кінулася на агульнае аб'яднанне. Бязумоўна, у жумуркі доўга не нагулялі. Бязумоўна, як унізянаўці, грамадзкай ці палітычнай асновы, нічога не збудуеш.

Так і сталася. Ініцыятары зыннеахо- віліся лішнім мітусы, махнулі рукамі, а людзі разбрывалі ѹ сяняня зъяўляю- ѡцца пагноем для чужых. Цяпер як знойдзеши віноўных. Ды ў прыгадаваць гэта не таму, каб іх шукцца, а таму, каб іншыя на іхных памылках вучыліся, як якія траўбы.

Ужо пазней пасяляўся ѹ Монтрэалі гадунец з некалі амаль што слайнейшай беларускай літвянскай групой. Былы ў не- каторых надзеі, што мо що зробіць. Але і ту выйшаў пышык. Інжынер навет і на праобразу.

«Бацькаўшчына» ў № 526 папярэджае, што ўжо цяпер трэба браца з пра- цопіем арыгіналу: Киселев, А. Жебран, В. Перцэв,